

Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak:

Egy évre 12 kor.
Fél „ 6 „
Negyed „ 3 „
Egyes szám 12 fillér.

ZSILVÖLGYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

A római kath. plebánia épületében (Templomutca). Hivatalos órák naponta 5—7-ig.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Főmunkatárs; Salló Károly.

Felelős szerkesztő: Fabritzky Antal.

Segédszerk.: Lengyel Béla.

Zászlóbontás.

„Zsilvölgye“ címmel egy új lapot indítottunk. Egy becsületesen igazmondó lapot. Lapunk egyelőre társadalmi, szépirodalmi, közgazdasági, köz- és helyiérdekű közlöny lesz. Politikával nem foglalkozunk. Figyelmünk azonban kiterjed majd arra is, hogy a magyar állameszme ellen intézett esetleges támadásokat visszautasítsuk.

Azt akarjuk, hogy ez a lap ne csak egy hétről-hétre megjelenő semmitmondó, tartalmatlan újság legyen, hanem legyen ez egy olyan hirlap, amelyet mindenkor örömmel és türelmetlenül vár az olvasó közönség. Azon leszünk, hogy mindig a legfrissebb hírekkel szolgálhassunk közönségünknek. Közelebbről a Zsilvölgye és vármegyénk hírei érdekelnek bennünket. Elsősorban tehát ezeket közöljük. A fővárosból kapott telefon és távirati értesítéseink útján az egész ország, sőt az egész világ híreit is közölhetjük. Lapunk kitűnő és megbízható hírforrásai révén a fővárosi lapok kézhezvételénél teljes 24 órával előbb közölhetjük a legfrissebb és legszenzációsabb híreket.

Tárcáink és szépirodalmi cikkeink elsőrendű írók tollából kerülnek ki. Azt akarjuk, közönségünk e lap útján megismerje Magyarország legújabb irodalmát is.

Lapunk éber figyelemmel fogja kísérni

a közügyek elintézését. A közérdek szent előttünk. Minden oly alkalommal, amidőn a közügyek intézésében a közérdek sérelmét tapasztaljuk, szerény, de tiltó szavunkat fel fogjuk emelni.

Társadalmi, közjótékonyági intézmények fejlődésén és virágzásán hathatósan dolgozni fogunk. Azt akarjuk, hogy a Zsilvölgyének minden egyes lakója, akár önszántából lakik itt, akár a mindennapi kenyér köti ide, örömmel és megelégedetten éljen közöttünk. Ezért a köztisztaság, közrend, közegészségügyet is állandó figyelmünkkel fogjuk kísérni.

Egy állandó jellegű színházépület megépítésének eszméjét mindaddig fogjuk hirdetni, míg az eszme valóra nem válik.

Petrozsénynek és a Zsilvölgyének jelentős múltja nincs. Jelenje kezd lenni. De jövője fényesnek ígérkezik. Ezt akarjuk mi siettetni. Ennek a kiépítésénél akarunk segédkezet nyújtani.

Ez a lap a közönségé lesz. Egy vár, amelyben mindenki a közérdekű közügyek harcosa, védője lehet. Mindenki legyen az akár nagy ur, vagy csak a legutolsó munkás, számíthat csekély erőnkre, mert egyaránt védeni fogjuk bajában. Az igazság a mi hitelvünk, ezt fogjuk hirdetni még akkor is, ha a biztos bukásnak nézünk elébe. Mi nem bántunk senkit, de ha ki-

tűzött célunk elérésében valaki utunkba akad, azt elsöpörjük.

Elmondtuk mit akarunk, aki megért bennünket, az követni fogja kibontott zászlónkat.

A „Zsilvölgye“ szerkesztősége.

Mit kell tennünk.

A Monongahela és Aleghani folyók között összefolyásuk vidékén elterülő középhegység a múlt század első évtizedeiben óriási őserdőkkel volt borítva. A hegyek belsejében rejlő kőszén és vasérc, mely később bányászat és feldolgozás tárgyát képezte és képezi jelenleg is, a vadont rövid idő alatt a világ egyik legnagyobb és legnépesebb ipari gőcpontjává tette. A földgömb minden részéről összesereglett emberek várost alapítottak, munkaerejük a természet kincseinek kiaknázására fordítva a polgári szabadság hazájában hagyományoktól és előítéletektől menten a modern kulturának egy csodáját teremtette. Létre hozta Pittsburgh-ot.

A ki a Zsil két völgyének fekvését és az utolsó évtizedekben végbement fejlődését ismeri be fogja látni, hogy szűkebb hazánkat bizonyos tekintetben a polgári szabadság hazájának felelőse. Gyarapodásunk és hegyeinkben rejlő kincsek tömege, földrajzi és politikai viszonyaink arányában ép oly bámulatos és nagyszerű, mint sok amerikai városé.

Vegyük-e rövid fejtegetés keretén belül mindazon szempontokat és tényezőket szemügyre, melyek gyarapodásunkra és fejlődésünkre kezdetől fogva befolyást gyakoroltak, melyek bennün-

Gyerek-tragédia.

Írta: Pakots József.

A Damoklet-orom felé igyekezett a társaság. Az asszonyok világos ruhái rikkóan váltak ki a sűrű fenyves sötét keretéből és Tarpatakiné, aki a kövérsége miatt leghátul kullogott, vörös ruhájában, olyannak látszott, felülről, mint egy nagy, kerek pipacsvirág.

Zajos és vidám volt a hangulat. Az erős, tüde fenyveslevegő szinte mámorba ejtette a társaságot. A fürdőorvos mesés dolgokat tudott beszélni a látóvalókról, amelyek a Damoklet ormán táruznak az emberi szem elé.

— Kérem, kérem — erősködött egyre, mikor a társaság föl-fölmosolygott a buzgalmán — majd meglátják! Higyje el — fordult egy urhoz, aki leginkább mosolygott rajta — még a rheumáját is el fogja ön felejtetni meglepetésében...

A megszólított uri ember zavartan köhögött, a társaság pedig hangos kacajra fakadt.

— Brávó, doktor, brávó, ön szellemes ember!

— Hjah, hjah, kérem az ugy van. A Damoklet felséges egy hely. Három országba lehet ellátni róla. Mindjárt a lábánál van Románia, egyikét ugrás. Távolság Szerbia, három ugrás. Alatta Bulgária.

— Négy ugrás! — vágott közbe a rheumás ur maliciózan.

— Jó, jól — felelte az orvos és legyintett a kezével.

Nem lehetett kihozni a nyugalmából.

— Nézzék csak! — szólt hirtelen a társasághoz. — Forduljanak meg csak, kérem. Látják a fürdőt?

A társaság meglepetten bámult a völgybe. Lent a fenyvesek közül parányi foltokként villogtak elő a fürdő-hotelek vörös tetői alább a Cserna kristálytisza vize kanyargott el, mint egy finom ezüstfonál.

— Na, mit szólnak hozzá? Pedig még hol vagyunk az oromtól!

A társaság megpihent. Egy fiatal, tizenhétéves, pelyhedző állu gyerek egyik mellékösvényen elszaladt és nemsokára csomó vadvirággal tért vissza. Lihegett a fáradságtól és vörvörös arccal nyujtotta át a virágokat egy magas, szőke, kékszemű gyermekleánynak. Az orvos észrevette.

A társaság újra kacagott s a két gyermek zavartan, lángbaborult arccal állott egymás mellett.

— Menjünk! — indítványozta valaki.

— Nem, nem — mondta az orvos — várjuk be Tarpatakiné öngagságát!

Tarpatakiné lassan vánszorgott, nagyokat lélekzett, alig cipelte a kilencven kilóját.

A társaság békélenkedett.

— Így aztán sohasem leszünk fenn.

— Dehogy is nem — szólt az orvos — hisz Tarpatakiné öngagsága ugy sem jön tovább velünk. Nemde, nagyságos asszony?

Tarpatakyné kétségbeesetten nézte a még megteendő utat. Szinte szédült, amint elgondolta,

hogy ezt még meg kellene másznia és lemondóan szuszogta:

— Nem, nem, én itt maradok.

— Persze, persze — szólt az orvos — hisz innen is egész szép kilátás esik. És nagyságos asszonynak ma nem is volna jó a további út.

— De ne hagyjanak egészen magamra! — könyörgött Tarpatakyné.

— Na, igen, igen — köhécselt zavartan a doktor. — Hát persze! Lám, a fiatal ur meg is tehetné, hogy itt marad öngagsága mellett — fordult a szőke, kékszemű leány udvarlójához. — Ugy is annyit szaladgált már, hogy most egészen ki van fáradva.

A társaság helyeslőleg rontott közbe:

— Igen, igen, vele marad. Vig mulatást!

És kacagva, vigan törtettek föléle. A kis szőke leány szemében köny gyűlt, amikor látta, hogy gavallérja visszamarad. A zsebkendőjét a szájához szorítva követte a társaságot.

Tarpatakyné leült egy mohás sziklakőre. Lassan szuszogott és a homlokát törölte.

A fiu keservesen bámult maga elé. A düh, fojtogatta a torkát, amiért itt kellett maradnia és gyűlölettel nézte az asszonyt. Gondolkozott azon, hogy miképpen állhatna boszut.

— Jaj de utálatos — gondolta magában — alig szuszog. Vajjon mit is csinálhatna neki olyat, hogy elküldje magától? Hátha szemtelen lenne? Megkísérli.

Odaült az asszony mellé. Tarpatakyné már kifujta magát. Így, mikor nyugotnak látszott, nem is volt csunya asszony. Egy kicsit kövér volt, de

ket jelenleg irányítanak és vessünk egy pillantást a jövőbe.

A mult század hetvenes éveiben épült a Petrozsényt a külvilággal összekötő vasuti vonal. Nézetem szerint már annak tervezésénél érvényesültek bizonyos befolyások, melyek arra vezethetők vissza, hogy már akkor egy régi társadalomban éltünk, melynek mindennemű és sokféleképpen bonyolult érdekei és befolyásai útját állottak a célszerűség és legtágabb értelemben vett közérdek érvényesülésének. Miért lett a Zsilvölgyi köszöntelepekhez vezető vasuti vonal Livádiától Banicán és Csetáte-Bolin át aránytalanul nagy akadályok leküzdésével egy improductív vadonon keresztül Petrozsény irányában kiépítve, holott kevesebb nehézséggel rövidebb uton a minőségileg is a legjobb szentet szolgáltató Vulkán lett volna elérhető? Hiszen akkor a román Zsilnek nem kellett volna még 20 évig várnia, hogy vasuti összeköttetést nyerjen a külvilággal.

A Piski-Petrozsényi vasuti vonal kiépítésétől kezdve haladásunk és fejlődésünk folytonos, időnként rohamos volt. Egy francia író azt írta, hogy hazája földjének termékenysége jóvá teszi a politikusi által elkövetett ostobaságokat. Természetes, kincseink nagysága és értéke ellensúlyozta azon kártékony szociális erők hatását, melyek még ma is körülbelül ötvenezer zsilvölgyi polgárt arra kényszerítenek, hogy igazságát az alig egyezer lelket számláló Pujban levő járásbírósnál keresse.

A kilencvenes évek elején elkészült Petrozsény-Livazény-Lupényi vonal hozzáférhetővé és kiaknázzhatóvá tette a Román Zsil természetes kincseit. A közel jövő kilátást nyújt arra nézve, hogy egy második sinpár kiépítése által gazdasági fejlődésünk új lendületet nyerjen.

A közel multban egy szép őszi napon a Páring tetejéről bámultam azt a gyönyörű látványt, melyet az akkor felhőkkel és ködökkel borított Románia nyújtott, míg a magyar határ a legdehűsebb verőfényben uszott. Havasalföld úgy nézett ki, mint a tenger, melynek Szurduki öble Livazényig nyult. Bár úgy lett volna! Hiu álmok! A köd eloszlása után megmaradt a száraz Románia, öböl és kikötő helyett a Szurduki-ut és Livazény állomása.

Mindenkinek, a ki nagy tömegeket mozgat nagy távolságokra, érdekében áll, hogy ezt lehetőleg vízi uton tegye. Ha már Romániát nem bir-

juk a tengerbe fullasztani és Livazényben nem birunk kikötőt létesíteni, foglalkozzunk legalább azal, a mi kivihető és elérhető. A Maros aránylag könnyen tehető hajózhatóvá Piskiig és a ki a Svédországi zsilipeket és duzzasztó műveket látta, még azt is meg birja érteni, hogy a zsilvölgyi köszöntet Váralján, sőt Pujon is uszály hajókra lehetne rakni.

A fekete gyémántoktól eltekintve egyéb természeti kincseink is vannak. Vízi erőnk, erdeinknek egy része, márványunk és más parlagon heheverő érték még várja a vállalkozó kezét, mely értékesítse és pénzzé tegye. Állattenyésztésünk lyes irányba terelve és kellőleg istápolva az ediginél aránytalanul értékesebb kereseti forrássá változhatik. Óvakodjunk azonban tőlünk távol eső intézmények kritika nélküli utánzásától és meghonosításától. Az alpesi havasi gazdaságokban szerzett tapasztalatok a mi viszonyaink között nem értékesíthetők teljes mértékben és terjedelemben.

Az esőben és csapadékokban, gazdag Tirolban és Stájerországban ezer méter tengerszin feletti magasságban még bő termést nyújtó lucernásokat találunk. Nálunk ezeknek hiányát nem lehet kizárólag őslakóinknak annyiszor említett és korhólt tunyaságának és tudatlanságának betudni. Éghajlatunk szárazságánál fogva közelebb áll a Balkánhoz, mint az Alpesekehez. A mi ott jó, az itt igen gyakran nem válik be.

Mivel éghajlatunkról esik szó, nem hagyhatom említés nélkül az idegen forgalom kérdését. Merésznék látszik feltevésem, de azt hiszem, hogy nem tévedek, ha azt állítom, hogy közlekedési eszközök fejlesztése megfelelő szállók és egyéb kényelmi berendezések létesítése által természeti szépségeinket és a turisztikának kiválóan kedvező éghajlatunkat oly pénzüsszegekben lehetne exoptálni, mint az összes többi termelési forrást, a szénbányászat kivételével együtt véve.

A fenti vázolt tag keret betöltésére azonban sok intelligens, öntelátkozó és céltudatos munkára van szükségünk, melynek igen tetemes részét a helyi sajtónak kell végeznie. Rá kell mutatnunk a követendő utakra. Fel kell hívunk polgártársaink figyelmét valódi érdekeikre. Intenünk és óvnunk kell őket a veszedelmektől. Bátorítanunk kell a bátortalanokat, támadnunk kell a vakmerőket, akik önérdükük hajhászása közben akadályokat és veszedelmeket gördítenek a közjó elé. Ta-

pintatosak és kiméletesek kell hogy legyünk ott, ahol polgártársainkat tájékoztatásukban elkövetett hibákra figyelmeztetjük. Kiméletei kizáró intransigentiával és meghátrálást nem ismerő elszántsággal kell támadnunk még a leghatalmasabbakat is, midőn azt vesszük észre, hogy céltudatosan törnek a közjó ellen.

Megíesszük.

M. V.

ROVÁS.

Kobor kutyák. Szegény Györke Ferit sirba tették, eltemették. Megsíratták. Meggyászolják, úgy amint illik. De a haláláról, az emberre legrettenesebb halálnemről ma már nem beszél senki. Pedig erről sokat és sokszor kell beszélni. Beszélni kell, hogy visszarettenjünk saját nemtörődömségünkől, léhaságunktól. Egy két napig a gyászos eset után mindenki távortartotta magát a kutyáktól, minden kutyában a veszettség csiráját láttuk. Akkor azt hittük jobb félni, mint megijedni. Ma már sem nem félünk, sem meg nem ijedünk. Ma a kóbor kutyák ismét szabadon garázdálkodhatnak. Tessék csak éjjel egy kis körutat tenni azoknak akik a kóbor kutyák irtása ügyében az első szót kimodhatnák. Tudom, másnap már hajnalba munkába állítanak a kutyapécért, aki ma még csak különös és megmagyarázhatatlan előszeretettel csak is az uri kutyákat fogdossa össze. A kutyák, jobban mondva kutyafalkák éjjeli kóborlása valósággal ázsiai állapotra mutat. Ha ez tovább is így folytatódik, akkor sokan juthatnak még szegény Györke Feri sorsára. Persze, persze. Itt olyan szép az élet, hogy még meghalni is csak gyönyör lehet.

A villany. A villany világitást híres ember találta fel, Edison és más híres emberek, a világ legelső tudósai tökéletesítették azt. Annyira vitték a tökéletesítést, hogy még Petrozsényben is villanyvilágitás van és egy hektowatt óránként 6 fillérbe kerül. Ez elvégre nem sok pénz, különösen nem sok, ha ég, ha jól ég, ha akkor ég, amikor szükség van rá. De nálunk sajnos, ez nem így van. Nekünk van olcsó világitásunk, van nappal is áramunk. De éjjel nincs, vagyis jobban mondva csak gyakran nincs. Oh fagygyertya, hol késeled az éji homályban?

telt karjai és formás válla ingerlően váltak ki a piros ruhaderékből. Özvegy asszony volt máskülönben. Az urát már valami három éve, hogy el-siratta. A fekete ruhát egyenesen pirossal váltotta fel.

A fiu odaült melléje. A vásott gyermek romlottságával nézte az asszony karjait és kivillanó vállát s szárazon mondta

— Maga elég szép asszony!

Tarpatakyné meglepetten nézett a fiura. Csodálkozva látta kihívó, dacos tekintetét.

Oly furesca volt a kipirult arcu gyerek az elszánt tekintetével s a vonagló ajkaival, hogy elkacagta magát.

— Na, igen, nekem tetszik!

— Köszönöm.

— De én megcsókolom!

Az asszony elképedt. Tréfás mozdulattal állott föl.

— Maga kedves gyermek — mondta mosolyogva.

— És én mégis megcsókolom... ott ni... — erősködött a fiu és az asszony vállára mutatott.

Tarpatakyné hangosan kacagott.

— Igazán mulatságos.

A fiu hirtelen felugrott. Odaállott az asszony elé és dadogó ajakkal mondta;

— Meg... meg... megcsókolom...

Tarpatakyné boszankodni kezdett. Rendre akarta már utasítani a gyereket, amikor az hirtelen körülkarolta a derekát és vadul, dühösen csókolta meg a vállát.

— Így! Most kergessen el!

Tarpatakyné szinte elszedült. Értelmetlenül,

elképedve bámult a gyerekre, aki dacosan, villogó szemekkel állott előtte.

— Hát kergessen el! — lihegte újra a fiu.

— Nem, nem... felelte zavartan Tarpatakyné és leült. — Maga gyerek. Nem tudja, mit csinál.

— De tudom...

Valami meleg gondolat csapta meg az asszonyt. Kéjesen bizsergett végig a vérén ez a gondolat és megrázkódott. Ez a gyerek szerelmes belé! Ah, egy jómagával örökké elégedetlen kövér asszonymnak, aki éppen azért mindig a világ legcsunyább teremtesének látta magát és fogyni, fogyni akar sokat, nagyon sokat, jól esett ez a gondolat. gyöngéd hála támadt a szívében a fiu iránt és megfogta a kezét:

— No lám, én nem haragszom magára...

A fiu dühösen kapta ki a kezét.

— És miért?

— Mert maga kedves fiu...

— Ugy?

A gyerek felszisszent. Tarpatakyné újra szelíden megfogta a kezét és beszélni akart hozzá. Talán arról, hogy milyen céltalan az a gyermekszerelem, hogy hisz ő (a gyerek) még oly fiatal s több eféle. De érezte, hogy mint remeg meg a fiu keze az övében és önkéntelen lehunyta a szemét. Talán várt valamit. Talán azt, hogy nyakába borul a fiu és megcsókolja az arcát, ajkát, vállát, haját. Oh, igen, igen, ezt várta. Valami boldos vágy fogta el, hogy szerelmes száj érintse meg az arcát. Láng lobbant a vérebe, emésztő láng. Férfi volt mosi már előtte ez a gyerek.

És ekkor egyszerre azt érezte, hogy a fiu el-

lőki a kezét magától. Rémtőlten nyitotta fel a szemét és felsikoltott. A gyerek ott állott előtte dühösen, toporzékolva. Vad tekintettel nézett reá és rekedten rikácsolta:

— Hiszen én magát ki nem állhatom! Ki nem állhatom!

Tarpatakyné lesujtva, érhéttelenül bámult a fiura. Kővér alakja megreszketett és kinyujtotta a jobbját:

— Takarodjék!

Ebben a pillanatban a meredek ösvényen feltűnt a társaság. Rendetlenül törtettek lefelé, elől az orvos hadonászott a karjaival:

— Na, na, mi az? Hogy mulattak? — kérdezte vidáman.

Tarpatakyné halálsápadtan fordult a társaság felé, azután vakmerően vágta feléjük:

— Na hiszen pompásan mulattam. Majd megöl a kacagás. Képzeljék, szerelmi vallomást kaptam.

— Hogy-hogy? — Kérdezte a társaság meglepetve.

— Ez a gyerek...

Nem folytatta tovább. Gunyosan a szemébe nézett a fiunak és sarkon fordult.

A gyerek rekedten rikácsolva kiáltott:

— Nem igaz, nem igaz!...

Aztán odaszaladt a szőke, kékszemű leányhoz és könyes szemmel, kétségbeesetten mondta:

— Hazudik, hazudik...

A kis leány pedig szótlanul vont a kezét a fiu kezéből és hidegen elfordult.

A társaság vidáman kacagva ment tovább. A fiu pedig ott állott égő szemmel, összeszorított ajakkal a mohos sziklaellen és elkezdett sírni.

HIREK:

— **Személyi hírek.** Baumert Károly főfelügyelő a helybeli kir. kincstári köszénbányák vezetője hivatalos ügyben Budapestre utazott.

— **Elnöki látogatás.** Dr. Papp Domokos dévai törvényszéki elnök meglátogatta a puji kir. járásbírószéket. Az ujonnan renovált járásbírószéki épület átvételére utazott le.

— **Györke Ferenc** hirtelen halála mindanyunkat mélyen lesújtott. Györke tragikus haláláról természetesen nemcsak a helyi sajtó, hanem a megyebeli lapok is hírt adtak. Ezzel kapcsolatban a „Déva és Vidéke“ vasárnapi száma szenzációként közli, hogy Györke halálát nem a veszettség okozta, hanem megmérgezték s hogy ily irányban az ügyészség nyomozást is indított. E bombaként ható hír érdekelvén mindenkit, utána járunk a dolognak. Tudósítónk beszélt Bigner József kir. ügyésszel, a dévai ügyészség vezetőjével, aki a nyomozás érdekében, csak annak kijelentésére szorítkozott, hogy a nyomozást megindította. Más oldalról kapott információink szerint egy névtelen levél terelte ily irányba a nyomozást. Mi a magunk részéről hitelt e kósza hírek nem adunk. De tisztán akarunk látni s éppen ezért szerkesztőnk megkereste dr. Nesztör orvost, hogy nyilatkozzék e hirre vonatkozólag. A doktor ur a következő sorokban válaszolt szerkesztőnknek: „Igen tisztelt Uram! Szívesen teszek eleget felszólításának. Folyó 3-án d. u. fél 6 órakor d. u. hívtak konziliumra Györke Ferenchez. A kezelő orvos (dr. Weisz) egy ideig késett és én azalatt a beteget megvizsgáltam és rajta a veszettség immár teljesen kifejezett, typicus tüneteit találtam, úgy hogy mire orvosa megérkezett, vele már vizsgálatom eredményét, a veszettség diagnózisát közöltem is. Erőszakos halál fenforgását teljességgel kizárnak tartom. Teljes tisztelettel dr. Nesztör“

— **Esküvő.** Hunyad Kristyoron f. hó 18-án fényes lakodalom volt. Neumann Dezső, sepsiszentgyörgyi szeszgyáros tartotta esküvőjét Rafael Malvinkával. Tavaly farsangiismerősei gratulációját tolmácsoljuk a friss menyecskének.

— **Vívótanfolyam.** Borsos Imre tornanár és Schuster Sámuel okl. vívómester dec. 1-én egy 3 óra terjedő torna, illetve vívótanfolyamot nyitnak. Az aláírási ívet a napokban közzétesítjük, amire a sportkedvelők figyelmét felhívjuk.

— **Vesztett kutyák garázdálkodása.** Jasek Ferenc aninószai lakos kutyáján e hó 8-án kiütött az eb düh. Mire ártalmatlaná tudták tenni — akkorra már magát, Jasek Ferencet, feleségét, 5 éves gyermekét, két iskolás fiút s egy fiatal leányt megmárt. Mindnyájukat felszállították Budapestre a Pasteur intézetbe. — Petrozsényben f. hó 15-én fordult elő hasonló eset — azzal a különbséggel, hogy csak egy áldozata van. Bianki Paula elemiiskolás leányka. Sajnos, a mi vidékünkön már egész vívmánynak lehet tekinteni, ha ilyen olesó szerrel csupán egy áldozat árán szabadul meg a közönség a kóbor, veszett ebek garázdálkodásaitól.

— **Hangverseny.** Amint értesülünk, a főgimnázium ifjusága december hó első napjaiban a Kaszinóban nagyobb szabású hangversenyt rendez.

— **Halálozás.** Bátori Zsigmond határrendőrkapitány, a petrozsényi kirendeltség volt vezetője, mint értesülünk, ma hosszabb szenvedés után Budapestben elhunyt.

— **Sötétség.** Amikor e sorokat írjuk, megint gyászba, sötétségbe öltözött a város. A villanytelep ismét felmondotta a szolgálatot. Az egész városban futkosó embereket lehetett látni. Kezükben pedig gyertya. Jobb is a drága csillárt nem rongálni. A gyertya piszkít, de legalább rosszul világít.

— **Rendőrségi hírek.** Jól öltözött fiatalember állított be Hilinger József vasuti altiszt házához s templom építésre adományt kért. Hilinger igazolványát kérte, mire az idegen revolvert rántott és lelövéllyel fenyegette. Hilinger a másik szobába menekült a támadás elől és az alatt támadója kerekét oldott. A rendőrség nyomozza. — A dílszai uton Dudosi György és 3 társa, a kincstári fatelepen alkalmazott munkások megtámadták és összeszurkálták Nonika János helybeli kőművest és nejét. A sebesülteket lakásukra szállították. A késelőket pedig a rendőrség letartóztatta. — Pollák Ferenc dévai vasöntőt, aki előszeretettel foglalkozik leánykereskedéssel, rendőrségünk letartóztatta éppen abban a pillanatban, amikor amikor 2 leányt a vasutra szállított. A jeles férfit illetőségi helyére toloncolták és a vizsgálatot ellene folyamatba tették.

— **Toll Jancsi** a világhírű cselló szólista a napokban zenekarával Petrozsénybe érkezik s néhány estén át az Emke szálloda éttermében hangversenyezni fog. Ez alkalommal a szálloda új bérlői Mashanczker Szántó bemutatják a közönségnek a modernül átalakított és nagyobbrészt ujonnan berendezett helyiségeket. Városunk orjási és hirtelen fejlődése már régebben megkövetelte e szálloda helyiségeinek modern átalakítását és elegáns berendezését. A konyhára és kiszolgálásra sem lehet panasz mert elsőrendű konyha, figyelmes kiszolgálás és kitünő italok állanak a közönség rendelkezésére.

LEGUJABB.

Távirat — Telefon.

(Saját tudósítónktól).

Petrozsény, 1909. nov. 17. este.

Kutassy lezuhant.

Dr. Kutassy ma délelőtt a jelenlevő román aviatikusok előtt — akik fényes ajánlattal Bucarestbe és Szófiába hívták repülőgépeinek bemutatása céljából — gépével lezuhant. A szerencsétlenség pillanatában a gépet ketten vezették, ő és Dufour francia mérnök a Fahrman aviatikai gyár megbizottja. A felszállás csendes időben s ugyanott történt ahol Dufour mérnök már a múlt alkalommal lezuhant. Alig szállott a gép a magasba. Midőn 1 1/2 méternyire volt a földtől, a következő pillanatban Kutassy és társa leugrottak, a motor pedig óriási robbanással a levegőbe röppött. Néhány pillanat alatt a repülőgép fa és vászon részei teljesen elhamvadtak. A két aviatikusnak sérüléseik jelentéktelenek. Kutassy drnak azonban e második és végzetes katasztrófa következtében az összes ez idénre tervezett repüléséről le kell mondania.

Püspöki konferencia.

Ma délelőtt 10 órakor nyitotta meg Vaszary Kolos bíboros hercegprimás budai palotájában a püspöki konferenciát. A nagyszámban jelenlévők között ott volt Gr. Majláth Gusztáv püspökünk is. A konferencia, a kongrua javaslat és a tankönyvek egyöntetűsége ügyében fog tanácskozni.

A szász király Bécsben.

A szász király ma Bécsbe érkezett, hol Őfelsége a vendég tiszteletére díszebédet adott.

A portugál király utazása.

Manuel király ma Londonból hol Edvard király vendége volt Bécsbe utazik, hol több napig lesz Őfelsége vendége.

Kossuth Lajos nyugvóhelye.

A székesfőváros tanácsa ma úgy határozott, hogy Kossuth Lajos hamvait november hó 25-én fogja a most elkészült mauzoleumban örök nyu-

govóra helyezni. Az országos gyászünnepség keretében részt vesz testületileg a főrendiház és képviselőház is.

Wekerle Bécsben.

A miniszterelnök ma reggel Bécsbe utazott, hol az osztrák miniszterelnökkel fog tanácskozással folytatni.

Mathematikai találmány.

Frankl Móríc a híres fejszámoló ma Budapestre érkezett, hogy teljesen új számtani módszerét az előre meghívott tudos szakértők előtt bemutassa.

Ösztöndíj.

A székesfőváros a Ferencz József jubileumi alapítványból a szobrászati 4000 koronás ösztöndíjat Vedres Márk szobrásznak ítélte oda.

A trónörökös pár utazása.

Ferencz Ferdinánd trónörökös ma nejével Berlinből Bécsbe érkezett

A pompás.

(Két úr találkozik a Templomutcában az új Malea hid tájékán.)

Az egyik: Ugy-e pompás.

A másik: (bambán) Pompás.

Az egyik: Mit néz olyan hülyén. Hát nem érti?

A másik: Ki?

Az egyik: Maga?

A másik: Én?

Az egyik: Igen,

A másik: Nem.

Az egyik: (boldogan körülnéz) Maga állat. Hát nem érti, hogy ez a fejlődés ez pompás, sőt pompásabb, a legpompásabb. Orrrrriási. Mondhatnám pazar!

A másik (felocsudva, körülnéz). Ez . . . Ez? Maga analfabeta. Maga diszhülye, maga mer engem sértegetni. Hát szép ez? Hát orrrriási ez? Hát nem látja, hogy a hid 2 hónap óta készen van s nem szabad közlekedni rajta. Hát nem látja, hogy az új kocsit milyen piskos, s még erre merik mondani új. Mit vigyorog? Menjen inkább végig azokon a mérnöki pontossággal élére állított köveken.

Az egyik: De mégis

A másik: Hallgasson. Fogja be a pofáját. Maga édesem rettentően buta. Hiszen ha a butaság után adót fizetnének, maga lenne az első virilista.

Az egyik: De, de

A másik: Semmi de. (Egy pillanatig gondolkodik). Hanem azért most az egyszer még megbocsátok magának. Egy feltétel alatt.

Az egyik:?

A másik: Ha végig megy itt ezeken a köveken s akkor is azt mondja, hogy pompás.

Az egyik: (egy kicsit gondolkozik s aztán végig botorkál a köveken. Rémesen nyög). Pompás Pompás

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Sz. V. A vers tagadhatatlanul hangulatos. Egy-két szép gondolat van benne, de mégis gyöngye. Próbáljon újabb kísérletet tenni. Azt hisszük sikerül. Mindenesetre azonban saját neve alatt, az ilyen „Liliomfy“-ra emlékeztető nevek már régen divatját multák.

HANGVERSENY.

„EMKE” SZÁLLODÁBAN

Toll Jancsi és Fia

BUDAPESTRŐL

A VILÁGHIRŰ CESELLÓ MŰVÉSZ

teljes zenekarával csütör-
tök, péntek és vasárnap**HANGVERSENYT**

tart.

SZABAD BEMENET,**FENTARTOTT HELYEK.**

Tisztelettel

Maschancker és Szántó,

szállodások.

T. cím!

Van szerencsém nagybecsű tudomására hozni, hogy üzletemet a jövő hó közepén az Első magyar részvény serfözde új épületében (az Emke szállodával szemben) helyezem át.

A mai igényeknek megfelelően hatalmasan megnagyobbítva üzletemet elsőrangú és nagy raktárt tartok rőfös, fehérnemű, uri és női divatárucikkokban.

Addig is mig üzletemet áthelyezem az összes még raktáron lévő árumat, tetemes árleszállítással bocsájtom a nagyérdemű vevőközönség rendelkezésére.

Szíves pártfogást kér

VOGEL MÁRKUSZ

divat és rőfösárú kereskedő.

PETROZSÉNY.

Telefon.

Telefon.

SÁROSSY JÓZSEF**ELSŐ TEMETKEZÉSI VÁLLALAT
PETROZSÉNY.**

Elvállal temetéseket — vidéken is — és pedig a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivételig. A „TEMETKEZÉSI VÁLLALAT” Petrozsényben raktáron tart dus választékban érc- és fakoporsókat, továbbá finom nickkoporsókat, sarkophágót, mindenféle szemfedeleket, érc-, mű-, és élővirág koszorúkat, szallagokat, viasz- és szurokfáklyákat. Fakoporsók 2 kortól feljebb, érckoporsók gyermekeknek 14 koronától feljebb, felnőtteknek 70 koronától feljebb.

A „Temetkezési Vállalat” Petrozsényben elvállal kápolnák, termek, szobák bevonását gyászszal, hullák elszállítását és hozatalát, szóval a temetések rendezését.

A gyászeset megtörténtevel, a hozzátartozók bármilyen módon tett értesítésére — vidékre is — a lehető legrövidebb idő alatt a vállalat megbízottja tisztelettel teszi a rendelmény átvétele végett és gondoskodik annak gyors és pontos kiviteléről.

A „TEMETKEZÉSI VÁLLALAT” PETROZSÉNYBEN gyászalkalmak és gyászfátyolok nagy raktára.

A legcsekélyebb rendelménynél is gyors és pontos kiszolgálás.

Sürgőnycim: Első Temetkezési Vállalat Petrozsény.

ÉRTEŚITES.*Mélyen tisztelt közönség!*

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség tudomására hozni, hogy Figuli Antal könyvnyomda és papirkereskedés üzletéből, ahol majdnem 12 évig mint üzletvezető működtem, múlt hó közepén kiléptem és a római kath. plébánia bérházában (Templom-utca) egy teljesen modern, a mai viszonyoknak minden tekintetben megfelelő

könyvnyomda, könyvkötő és papirkereskedő üzletet nyitottam.

Nyomtatványok, név-, eljegyzési- és esküvői-kártyák, gyászjelentések, hirdetésmények a leggyorsabban, a legszebb kivitelben és legjutányosabb árban fognak elkészítettetni.

Iskolai szükségletek, papirneműek, írószerek és üzletikönyvek nagy raktára. Különböző rendszerű írógépekhez megfelelő szallagokat állandóan raktáron tartok.

Midőn még bátor vagyok felemlíteni, hogy könyvnyomdám a legnagyobb áldozatok árán — villanyerőre rendeztem be, vagyok a t. vevőközönség jóakaratu pártfogását kérve

teljes tisztelettel

MUNTYÁN TIVADAR
könyvnyomdász és papirkereskedő.